

ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿ ಬೆಳೆಸುವ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ

ಪೋಟೋ: ತಾಜನಶ್ರೀ ಹೊಂಬಳ

ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆ, ಕವನ
ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು
ನೀವೂ ಓದಿರಿ;
ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಓದಿ ಹೇಳಿರಿ.

ಜನವರಿ ಫೆಬ್ರವರಿ ಮಾರ್ಚ್ ೨೦೨೫

ಧ್ವನಿ ಸೈನ್ಯನಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
Dhwanal Educational Resource Centre

ಪೂರಣ ಯೋಜನೆ
Poorana 2024-25 Project
is Supported by Many
Individual Donors

ಸದಾಶಯ

ಪ್ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳೇ,

ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ' ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರಚಿತ ಕಥೆ - ಕವನಗಳು, ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಅನುವಾದ ಕೂಡ ಇವೆ.

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅರಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸದಾಶಯ.

ಪ್ರತಿ ಕಥೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಆಕರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಓದಲು ಯತ್ನಿಸಿ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸವಿದ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಸಂತಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ...

- ಧ್ವನಿ ಬಳಗ

ಈ ಸಲದ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲೆ....

- * ಮಾಯಾ ಖುರ್ಚಿ - ಅಂಬಿಕಾ ಆರ್. - ೪
- * ಪಕ್ಷಿ ಕುಟೀರ - ಹ. ಮ. ಪೂಜಾರ - ೧೫
- * ಕಾಣದ ಉಡುಗೊರೆ
- ಎನ್. ಲಲಿತಾ - ೨೩
- * ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು
- ಅನು: ಸಂಗಮೇಶ ಎಮ್ - ೩೩
- * Walking on Water - ಅಂತರ್ಜಾಲ - ೩೬
- * ಕವನ: ಧರಿತ್ರಿ - ರೋಹಿಣಿ ದಾನಿ - ೩೯

ಮಾಯಾ ಖುರ್ಚಿ

- ಅಂಬಿಕ ಆರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ನಮ್ಮ ಭಾರತ - ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಸೂರಕ

ಶಶಾಂಕ ಮತ್ತು ಸರಿತ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಾರಿಸಿಯ ವೇಲೆ ಆಟವಾಡಲು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ ಅಂದು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಸರಿತಾ, “ಇವತ್ತು ಅಪ್ಪ ಮೇಲೆ

ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ/ಪುಟ-೪

ಏನೋ ಸಾಮಾನು ಸರಿಸುವ ಸದ್ದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕೆಲಸ ಆದ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದಳು. “ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಿದೆ ನೋಡೋಣ ಬಾರೆ!!” ಎಂದು ಶಶಾಂಕ ಹೇಳಿದ. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಹಳೆಯ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಮುರಿದಿದ್ದವು, ಕೆಲವು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದಾಗಿದ್ದವು. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಖುರ್ಚಿ ಹುಡುಗರ ಗಮನಸೆಳೆಯಿತು. ಅದೇನು ಹಾಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳು ಅದರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಒರೆಸಿದರು. ನಂತರ ಸರಿತಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ಅದೊಂದು ತೂಗುವ ಖುರ್ಚಿ. ಖುಷಿಯಿಂದ, “ನೀನು ಬಾರೋ ತುಂಬಾ

ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ತೂಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಛೇ!! ಇದು ನಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.” ಎಂದು ಸರಿತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಮಿರ್ಚಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಲುಗಾಡಿತು!! ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೇರಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲತೊಡಗಿತು!!

ಹುಡುಗರು ಹೆದರಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಮಿರ್ಚಿಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಚೆ ಬಂದು ಕೆಳಗಿನ ಮಹಡಿಗೆ ಇಳಿದು, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು. ಶಶಾಂಕ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದ, ಸರಿತಾ ಸಹ ಇಳಿದು ಮಿರ್ಚಿಯು ಸುತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷವಾಯಿತ್ತು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅದನ್ನು

ತಮ್ಮ ಆಟದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಮರುದಿನ ದಿನ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಶಶಾಂಕ ಸರಿತಾಳಿಗೆ ಪಿಸು ವಾತಿನಲ್ಲಿ, “ಖುರ್ಚಿ ನೋಡಲು ಹೋಗೋಣ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವಳು ಊಟವನ್ನು ಮರೆತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದಳು. ಓಡಿಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಆಟದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖುರ್ಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅದನ್ನು ವುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು ಅದು ಹಾರಲಿಲ್ಲ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಸರಿತಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು ಆಗಲು ಏನು ಆಗಲಿಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಲು ಹೇಳು.” ಎಂದು ಶಶಾಂಕ ಹೇಳಿದ. ಸರಿತಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ....?!! ಆಹಾ!, “ನನಗೆ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವ

ಆಸೆ.” ಎಂದಳು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಅದ್ಭುತದಂತೆ ಖುರ್ಚಿ ತೂಗಾಡಿತು, ಒಮ್ಮೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಿತು. “ಶಶಾಂಕ ಬಾರೋ.” ಎಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ಕೂಗಿದಳು. ಅವನು ಅವಸರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಏರಿದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದ್ದ ಖುರ್ಚಿ ಮೇಲೆಕ್ಕೇರಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು.

ಖುರ್ಚಿ ಹಾರುತ್ತಾ, ಹಾರುತ್ತಾ ಒಂದು ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಸೂರ್ಯ ಜೋರಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಸುತ್ತಲೂ ಮರಳ ರಾಶಿ!! ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ಅದೂ ಬಿಸಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಖುರ್ಚಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯಿತು. ಮೊದಲು ಶಶಾಂಕ ಹೆದರುತ್ತಲೇ ಕೆಳಗಿಳಿದ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸರಿತಾ ಕೂಡ ಇಳಿದಳು. ಸುತ್ತಲೂ ಮರಳು ಗುಡ್ಡಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಈಚಲ ಮರಗಳು ಇದ್ದವು. ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಹಲ್ಲಿ, ಜೇಡ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಂಡವು. ಅವು ಆ ಶಾಖ ತಾಳಲಾರದೆ ಮರಳಿನ ಒಳಗೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಒಂದು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಮಕ್ಕಳು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸ ನೋಡಿದ್ದರು. ನಿಜವಾದ ಒಂಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಎತ್ತರ ಆಕಾರ ನಡೆಯುವ ರೀತಿ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಹುಡುಗ, “ನೀವು ಯಾರು? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಶಶಾಂಕ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾಯಾ

ಮಿರ್ಚಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ. ಆ ಹುಡುಗ
 ಅದನ್ನು ನಂಬಲೇ ಇಲ್ಲ!! ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಸರಿತಾಳಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗತೊಡಗಿತು.
 “ನನಗೆ ನೀರು ಬೇಕು.” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.
 ಹುಡುಗ, “ನನ್ನ ಬಳಿ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ.” ಎಂದು
 ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.
 “ಟೆಂಟಾ, ನಿಮಗೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲವಾ?” ಶಶಾಂಕ
 ಕೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು
 ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ನೀರಿರುವ
 ಜಾಗದ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ಟೆಂಟ್ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ.”
 ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗ ವಿವರಿಸಿದ.

ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅವರು
 ಟೆಂಟ್‌ಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳ
 ಕಾಲು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನಡೆಯುವುದು
 ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಟೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣ ಕೊಳ

ಇತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ಇದ್ದವು. ಒಂಟೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಂತಿದ್ದವು, ಕೆಲವು ಮಲಗಿದ್ದವು. ಟೆಂಟ್ ಒಳಗೆ ಆ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇದ್ದರು. ಶಶಾಂಕ ಅವರ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದ. ಕತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಇದ್ದ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಲೆಗೂ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಕುಳಿತ ಸರಿತಾ, “ಎಷ್ಟು ಶೆಖೆ ಇದೆ.” ಎಂದಳು. ಕೈಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, “ಇಲ್ಲಿಯ ತಾಪಮಾನ ಎಷ್ಟು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ತಾಯಿ, “ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ತುಂಬಾ ಶೆಖೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಗರಿಷ್ಠ ತಾಪಮಾನ 38 ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಂ ತನಕ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ? ಎಂದಳು. “ಅಬ್ಬ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ

ತಂದೆ ನಕ್ಕು, “ಸಂಜೆಯಾದಂತೆ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತದೆ, ರಾತ್ರಿ ತುಂಬಾ ಚಳಿ. ಕನಿಷ್ಠ ತಾಪಮಾನ -3 ಡಿಗ್ರಿ ತನಕ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.” ಎಂದರು. ಹುಡುಗನು, “ನೀವು ಏನು? ಊಟ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.” ಎಂದು ಶಶಾಂಕನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. “ನಾವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಸ್ಯಗಳು, ಮಾಂಸ, ಧಾನ್ಯಗಳು, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ.” ಎಂದಳು ಸರಿತಾ.

“ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಕಣೋ ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ!!” ಎಂದು ಭಯದಿಂದ ಸರಿತಾ ಹೇಳಿದಳು. “ಸರಿ ಹೊರಡೋಣ.” ಎಂದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ, ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರೂ ಮಿರ್ಚಿ ಇದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಮಿರ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ!! ಇಬ್ಬರೂ ಭಯದಿಂದ

ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಹುಡುಗ
 ಓಡಿಬಂದು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದರು.
 ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸರಿಸಿ
 ಖುರ್ಚಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.
 “ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ
 ಮಣ್ಣು ಹಾರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
 ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣಾ ಮುಚ್ಚಾಲೆ
 ಆಟದಂತೆ.” ಎಂದು ಹುಡುಗ
 ನಗತೊಡಗಿದ. ವುಕ್ಕಳಿಗೂ
 ಸವಾಧಾನವಾಯಿತು. ಖುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತು ಕೈಬೀಸಿದರು. ಶಶಾಂಕ, “ನಾವು
 ಮನೆಗೆ ಹೋಗತ್ತೇವೆ.” ಎಂದ.

ಅಪ್ಪು ವುಗ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ
 ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಖುರ್ಚಿ ಒಮ್ಮೆ ತೂಗಿ
 ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು.
 ಮಕ್ಕಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತರು.

ಖುರ್ಚಿ ನಿಧಾನವಾಗಿಹಾರುತ್ತ

ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದ ದೂರದ ತಮ್ಮ
ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ತೋಟದಲ್ಲಿ ಖುರ್ಚಿ ಇಳಿದಾಗ
ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ
ತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆಗ ಶಶಾಂಕ, “ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ.”
ಎಂದು ಸರಿತಾಳ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು
ಮಿಟಕಿಸಿದ.

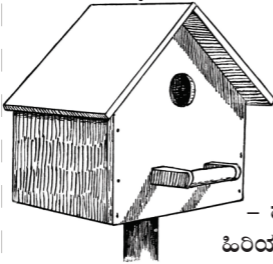
ಮತ್ತೆ ಹೋಗೋಣ ಅಲ್ಲವೇ ಮಕ್ಕಳೇ!!

*

ಮನ ಮಂಥನ

* ನಿನಗೂ ಮಾಯಾ ಖುರ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ
ಭೇಟಿ ನೀಡುವೆ? ಆಲೋಚಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊ.

ಸಕ್ಕಿ ಕುಟೀರ

ಮುಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

— ಹ. ಮ. ಪೂಜಾರ
ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತಿ,
ಸಿಂಧಗಿ, ವಿಜಯಪುರ

ಒಂದು ನಗರ. ಆ ನಗರದ
ಸುತ್ತಲೂ ಹಳೆಯ ಕೋಟೆ. ಕೋಟೆಯ ಆಚೆ
ಕೀರ್ತಿನಗರ ಎಂಬ ಬಡಾವಣೆ ಇತ್ತು. ಆ
ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕುಟುಂಬಗಳು
ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರೆಲ್ಲ ಪರ ಊರಿನಿಂದ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು.
ಆ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದರ್ಗಾ ಇತ್ತು.
ದರ್ಗಾದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ

ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ದರ್ಗಾದಲ್ಲಿ 'ಉರುಸು' ನಡೆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ದೇವಾಲಯದ ಜಾತ್ರೆ ನೆರವೇರಿಸುವರು.

ಅದೇ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಆಲಯವಿತ್ತು. ಆಲಯದ ಎದುರಿಗೆ ಆಟದ ಮೈದಾನ. ಅದರ ಆಚೆ ಹಳೆಯ ಗುಮ್ಮಟ. ಆ ಗುಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಾರಿವಾಳಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕವಿಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಪ್ಪನೆಂಬ ಅಜ್ಜ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ.

ಅಜ್ಜ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು, ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕವಿಕೀರ್ತಿಯು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಮವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಮ್ಮಟದ ಸುತ್ತ ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ನಿತ್ಯ ದೃಶ್ಯ.

ಒಂದು ದಿನ ಸಂತೋಷ,
ಸಲೀಮ, ನಟರಾಜ, ಡೇವಿಡ್, ಲಕ್ಷ್ಮೀ,
ರಜಿಯಾ, ರುದ್ರಮ್ಮ ಮತ್ತು ತೆರೆಸಾ ಎಲ್ಲರೂ
ಅಜ್ಜನ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.
ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪಾರಿವಾಳದ ಆರ್ತನಾದ ಧ್ವನಿ
ಕೇಳಿಬಂತು. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ
ಓಡಿಬಂದರು. ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುಮ್ಮಟದ
ಕೆಳಗೆ ಪಾರಿವಾಳ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ರಕ್ತ
ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಆ ಕಡೆ ಓಡಿದರು.
ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂದು
ನೊಂದುಕೊಂಡರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಬಂದ.
ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಗಳಿದ್ದವು.
ಸತ್ತ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಅವನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಏಕೆ
ಕೊಂದೆ?” ಎಂದು ಸಲೀಮ್ ಕೇಳಿದ.

“ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಕಾಣಬೇಕು.” ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೇಳಿದಳು.

ತರುಣ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಗರ್ವದ ನೋಟ ಬೀರಿಹೋದ.
ಮಕ್ಕಳು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರಾದರು. ತುಂಬಾ
ನೊಂದುಕೊಂಡರು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ, ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು
ಸೇರಿದ್ದರು. ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ಮತ್ತೆ ಆ ತರುಣ ಬಂದ. ಬಾಣದಿಂದ
ಗುರಿಗಳನ್ನು ನಿಟ್ಟು ವು ತೊಂದರು
ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಕೊಂದ. ಪಾರಿವಾಳದ
ಆರ್ತನಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ
ಮಕ್ಕಳು ಓಡಿಹೋದರು. ಪಾರಿವಾಳದ ಸ್ಥಿತಿ
ಕಂಡು ಮರುಗಿದರು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ
ನಿಂತಿದ್ದ ತರುಣನನ್ನು ನೋಡಿದರು.

“ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲವೆ?”
ಎಂದು ರಜಿಯಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ದಯವಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು

ಕೊಲ್ಲಬೇಡ.” ಎಂದು ಡೇವಿಡ್
ವಿನಂತಿಸಿದ.

“ಪಾರಿವಾಳದ ಮಾಂಸದ ರುಚಿ
ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು.” ಎಂದು ತರುಣ
ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಕ್ಕ.

“ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ.” ಎಂದು
ತೆರೆಸಾ ಗೊಣಗಿದಳು.

“ನಾನು ಈ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಲು ನೀವು ಯಾರು?
ಇವು ನಿಮ್ಮ ಪಾರಿವಾಳಗಳೇ?” ಎಂದು
ತರುಣ ಬಿಂಕದಿಂದ ನುಡಿದ.
ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮಕ್ಕಳು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದರು. ಗುಮ್ಮಟದ ಕೆಳಗೆ
ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ದೂರ ನಿಂತು
ನೋಡಿದರು. ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಕೆಳಗೆ
ಬಂದವು. ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿಂದಂ,

ಹಾರಿಹೋದವು. ಈ ಕಾರ್ಯ ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯಿತು.

ವಂಶಗಳೂ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಗಂವಟ್ಟದಿಂದ ಕವಿಕೀರ್ತಿವರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಸಲೀವನ್ ನಾಲ್ಕಾರು ಕೋಲುಗಳನ್ನು ತಂದ. ರುದ್ರಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲದಿಂದ ಜೋಳದ ದಂಟುಗಳನ್ನು ತಂದಳು. ಡೇವಿಡ್ ತಂತಿ ಜಾಳಿಗೆ ತಂದ. ಸುನೀಲ ತಗ್ಗು ತೋಡಿದ. ರಾಜು ಕೋಲುಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟ. ಸಂತೋಷನು ಮೇಲೆ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ. ನಟರಾಜ ಮತ್ತು ತೆರೆಸಾ ಸುತ್ತಲೂ ಜಾಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ರಜಿಯಾ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮೇಲೆ ದಂಟುಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿ, ನೆರಳು

ಮಾಡಿದರು. ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಗಾಗಿ ಕುಟೀರ
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ಗಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತಂದರು.
ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ತೂಗುಬಿಟ್ಟರು. ಕಾಳುಗಳನ್ನು
ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ತೆರೆದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟರು. ಪಾರಿವಾಳಗಳು
ಬಂದವು. ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿಂದವು. ನೀರು
ಕುಡಿದವು. ತೂಗುಬಿಟ್ಟ ಗಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ
ವಿಶ್ರಮಿಸಿದವು.

ಮಕ್ಕಳು ಪಾರಿವಾಳಗಳ
ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅವು
ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಿದವು. ಮಕ್ಕಳೂ
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ನಿತ್ಯವೂ
ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಗೆ
ಹೋಗಿ, ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹಾರಾಡಿ ಕಾಲ
ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಂಜೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಕುಟೀರ
ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಅವು ಗುಮ್ಮಟದ ಕಡೆ
ಸುಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವುಗಳ ದಿನಚರಿ

ಸಾಗಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಪಾರಿವಾಳ ಕೊಲ್ಲಲು ಆ ತರುಣ ಬಂದ.

ಗುವ್ಮಟದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತ. ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಬರುವಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದು. ಅವು ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತು ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ.

ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಕವಿಕೀರ್ತಿ ಕಡೆ ಹೋಯಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಜೊತೆ ಆಡುತ್ತ ನಲಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡ. ಅವನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅರಿವು ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಂಡ. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಆ ದಾರಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. *

ಮನ ಮಂಥನ

* ನೀನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವೆಯಾ? ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಥೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊ.

ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ/ಪುಟ-೨೨

ಕಾಣದ ಉಡುಗೊರೆ

— ಎನ್. ಲಲಿತಾ

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಜಿಯಾ, ಸುಧಾ, ಶೋಭಾ, ಕಿರಣ್, ಸುಹಾಸ, ಸರಸ್ವತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಕೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಗೆಳತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಪ್ರತಿದಿನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಜೊತೆಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದು, ಆಟವಾಡುವುದು, ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋಗುವುದು

ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ/ಪುಟ-೨೩

ಇವರ ದಿನಚರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ ಅತ್ಯಂತ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಗೆಳತಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಸೂ ಎಂದೂ ಸರಸ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರಸ್ವತಿ ಓದಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಾಣೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಿದ್ದಳು. ಸರಸ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತಂದೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು. ಯಾವುದೇ ಹಬ್ಬ, ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಸರಸ್ವತಿ ತಂದೆ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ

ಇತ್ಯಾದಿ ಆಚರಣೆಗಳ ಜೋರಾಗಿ
ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿವಂತರಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗೆಲ್ಲ, “ನಾಳೆ
ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ಇದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ
ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಾಳೆ
ಸಂಜೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಲೇ ಬೇಕು.”
ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದಳು. ಸುಧಾ, ಬಾಯಿ
ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ, “ಕೇಕ್ ತರ್ತೀರಾ?” ಎಂದು
ಕೇಳಿದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ, “ಇಲ್ಲ ಸುಧಾ, ನಮ್ಮ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಕ್ ಕತ್ತರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ.
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಳಿಗೆ ಊಟ, ಸಂಜೆ ನನಗೆ
ಆರತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.” ಎಂದಳು.
ಸುಹಾಸ, “ಕೇಕ್ ಬೇಡ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಡುವುದು,
ಕುಣಿಯುವುದು ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲೇ?”
ಎಂದು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಕೇಳಿದ. “ಹಾ!
ಅದಕ್ಕೇನು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.” ಎಂದಳು.

ಶೋಭಾ, “ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಿಸಿದು ಅಪ್ಪ ಫ್ರಾಕೋ ಅಥವಾ ಲಂಗಾ ಜಾಕೀಟೋ?” ಎಂದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ, “ಲಂಗಾ-ಜಾಕೀಟು ಕೊಡ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪಿಸದೇ ಬರಬೇಕು. ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತೀನಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಸರಸ್ವತಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, “ಏ ಸರಸೂ ಯಾರು ತಪ್ಪಿಸಿದರೂ ನೀನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಬಾರದು. ಬರಲೇ ಬೇಕು.” ಎಂದಳು. ಸರಸ್ವತಿ, “ಸರಿ ಕಣೆ ತಪ್ಪದೇ ಬರ್ತೀನಿ.” ಎಂದಳು.

ಸಂಜೆ ಶಾಲೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಉಳಿದ ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಉಡುಗೊರೆ ತರುವುದು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಸರಸ್ವತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದವಳೇ ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು. ರಾತ್ರಿ

ಊಟದ ಸಮಯವಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಏ ಸರಸೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಾರೇ.” ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಕರೆದಾಗಲೆ ಅವಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡದ್ದು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸರಸ್ವತಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಏನೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಉಳಿದ ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ಉಡುಗೊರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಬಳಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ನಾಳೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ಎಂದಿನಂತೆ ಮಾರನೇ ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಎಣ್ಣೆಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದೂಟದ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸಡಗರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಪ್ಪ ಕೊಡಿಸಿದ ಹೊಸ ಲಂಗ ಜಾಕೀಟನ್ನು

ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇತ್ತ ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಮುಂಜಾನೆಯೇ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ. ಆಕೆಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಸಂಜೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ವಾತಾವರಣ. ಎಲ್ಲರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹತ್ತನೇ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಋಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ನಗು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ, ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತು ಯಾರಿಗೋ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಅಪ್ಪ ಮಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು.

“ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಯಾರಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೀ? ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಋಷಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.” ಎಂದರು. “ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಬರುತ್ತಾಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು
 ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ. ಅವಳಿಗಾಗಿಯೆ
 ಕಾಯುತ್ತಿರುವೆ.” ಎಂದಳು. ಅಪ್ಪ, “ಅವಳಿಗೆ
 ಏನು ಅಡಚಣೆ ಆಯಿತೋ ಏನೋ
 ಬರುವುದು ತಡವಾಗಿರಬೇಕು. ಖಂಡಿತ
 ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿನಗಾಗಿಯೇ
 ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಗ ಬಾ ಆರತಿ
 ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬರುತ್ತಾಳೆ.”
 ಎಂದು ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ
 ಮಾಡಿದರು. ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದಳು.
 ಆಕೆಯ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲರೂ
 ಹಾಡಿದರು, ಕುಣಿದರು. ಹೋಳಿಗೆಯ
 ರುಚಿಯನ್ನೂ ಸವಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ತಾವು
 ತಂದಿದ್ದ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
 ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಆದರೆ ಸರಸ್ವತಿ ಮಾತ್ರ ಬರಲೇ
 ಇಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಹಳ ಬೇಸರದಿಂದ

ಸರಸ್ವತಿಯ ಮನೆಯತ್ತ ತಾನೇ ಗೆಳತಿಗಾಗಿ
ಸಿಹಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದವಳೇ, “ಸರಸೂ.. ಏ
ಸರಸೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೇ? ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ
ನೀ? ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಕಾದೆ ಗೊತ್ತಾ?
ಬೇಗ ಹೊರಗೆ ಬಾ ನಿನಗಾಗಿ
ಸಿಹಿ(ಹೋಳಿಗೆ) ತಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು
ಕೂಗಿದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದ ಸರಸ್ವತಿ
ಒಳಗಿನಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಗೆಳತಿಯನ್ನು
ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಶುಭಾಶಯ ತಿಳಿಸಿದಳು.
ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದ್ದವು.
ಸರಸೂವಿನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ನೋಡಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ, “ಯಾಕೆ ಏನಾಯ್ತು? ಯಾಕೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ ನೀ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಕ್ಷಮಿಸು ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ನಾನು
ಬರಬೇಕು ಎಂತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ
ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಏನೂ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಡುಗೊರೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬರುವಾಗ ನಾನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಏನು ಚೆನ್ನೆ? ಹಾಗಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಮುಂಜಾನೆಯೇ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ. ನಿನಗಾಗಿ ಶುಭವನ್ನು ಕೋರಿಬಂದೆ. ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.” ಎಂದಳು.

ಸರಸೂವಿನ ವಾತಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿದವು. “ನೋಡು ಸರಸೂ ನನಗೆ ಈ ಉಡುಗೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಂದು ಕೊಡುವಾಗ ಬೇಡವೆನ್ನಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನೋವು ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ನನಗೆ. ನೀನು ಉಡುಗೊರೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಬರದೇ ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಬೇಸರಗೊಳಿಸಿದಿ. ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ಬಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದೇ

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಉಡುಗೊರೆ. ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಅದರ ಬೆಲೆ ದೊಡ್ಡದು.” ಎಂದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಗೆಳತಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಸರಸ್ವತಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಂದ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಿಂದರು. *

ಆಕರ: ಚಂದಮಾಮ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ
ಆವೃತ್ತಿ: ಫೆಬ್ರವರಿ 2012

ಮನ ಮಂಥನ

- * ನಿನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸುವೆ?
ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊ.
- * ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಯಸುವೆ?

‘Walking on Water’ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಥೆಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ

ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು

— ಅನು: ಸಂಗಮೇಶ ಎಮ್.

ಮುಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಗುರೂಜಿ ನದಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ದಡದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಗುರೂಜಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು

ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ/ಪುಟ-೩೩

ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿದರು.

ಅವರು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, “ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. “ಓಹ್ ಹೌದು, ನೀವು ನದಿಯ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದೀರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಒಂದೇ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಮಾತ್ರ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ದಿನವಿಡೀ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಈ ಶಕ್ತಿಗಳು.” ಎಂದು ಗುರೂಜಿ ದೊಡ್ಡ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ?” ಎಂದರು.
ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ, “ನೀವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ
ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ನಮ್ಮ ಅಂಬಿಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ನದಿಯನ್ನು
ದಾಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ.” *

ಮನ ಮಂಥನ

* ಒಟ್ಟು ಕಥೆಯ ಅರ್ಥದ ಬಗ್ಗೆ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ
ಮಾತನಾಡು.

Walking on Water

- ಅಂತರ್ಜಾಲ

ಮುಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

One day a man was to praying¹ by the side of a river². A Guruji was on the other side of the river. Guruji had some special powers³. He wanted to show off

ಹೊಸಪದಗಳು

1. Pray (ಟು ಪ್ರೇ) - ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು
2. River (ರಿವರ್) - ನದಿ
3. Special Power (ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪವರ್)- ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿ

ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ/ಪುಟ-೩೬

his powers. So, he crossed the river, walking on the water.

He came close to the man and asked him, 'Did you just see what I did?' 'Oh yes, I saw you come across⁴ the river, walking on the water. Where did you learn⁵ that?'

'I stood on one leg, ate only one day in a week and prayed all day long. I did all this for twelve years. That's how I got these powers', said the Guruji with a big smile on his face.

'Really?', said the man. 'Why did you do all that? Our

ಹೊಸಪದಗಳು

4. Across (ಅಕ್ರಾಸ್) - ದಾಟು

5. Learn (ಲರ್ನ್) - ಕಲಿತುಕೊ/ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸು

boatman⁶ would have taken you
across the river for Rs. 20.00'. *

ಹೊಸಪದಗಳು

6. Boatman (ಬೋಟ್‌ಮ್ಯಾನ್) – ಅಂಬಿಗ

ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ/ಪುಟ-೩೮

ಕವನ

ಧರ್ಮಿ

- ಶ್ರೀಮತಿ ರೋಹಿಣಿ ದಾನಿ,
ಡಯಟ್, ಧಾರವಾಡ

ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ
ಬನ್ನಿರಿ ನಮ್ಮಯ ಅಂಗಳಕೆ
ಭೂಮಿಯ ತೋಟದಿ ಆಟವ ಆಡಿ
ಕುಣಿ ಕುಣಿಯುತ ನಲಿದಾಡೋಕೆ ||

ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮದಿ ಸುಂದರ ಪರಿಸರ
ದೃಷ್ಟಿಯ ನೆಟ್ಟು ನೋಡೋಣ
ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗಿಡ ಮರ ಬಳ್ಳಿ
ಚಿಲಿಪಿಲಿ ನಾದವ ಕೇಳೋಣ ||

ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಾದ ಸಸ್ಯದ ಕಂಪು
ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಸೋಣ
ನಮ್ಮಯ ಜೀವಕೆ ಆಹಾರವಾಗಿ
ಫಸಲಿನ ಫಲವನು ಬೆಳೆಸೋಣ ||

ಇದ್ದರೆ ನೆಲಜಲ ಜೀವಕೆ ಬಲ
ಎನ್ನುತ ಆಟವ ಆಡೋಣ
ಬೆಳೆದರೆ ಹೊಲ ಸಿಗುವುದು ಫಲ
ತಿನ್ನುತ ಜಲಹೊಲ ಉಳಿಸೋಣ ||

ಮುಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ

ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಹಿತಿ:

ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
76, 'ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ' 3ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ 580 007
ಮೊ: 99866 61055

dhwanitrust@gmail.com
www.dhwanitrust.org

ಗಮನಿಸಿ: ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರದ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೇ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ನಿಷಿದ್ಧ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪಾಲಕರು, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾದರೆ ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ.